

THE GOSPEL COALITION NORDEN TROSBEKENDELSE

1. Den treenige Gud

Vi tror på én Gud, som eksisterer evigt i tre lige guddommelige personer: Faderen, Sønnen og Helligånden, der kender, elsker og ærer hinanden. Denne ene, sande og levende Gud er uendeligt perfekt både i hans kærlighed og i hans hellighed. Han er Skaberen af alle ting; synlige og usynlige, og er derfor værdig til at modtage al ære og tilbedelse. Udødelig og evig. Han er helt perfekt i alle detaljer og har helt fra begyndelsen kendt slutningen. Han opretholder og hersker suverænt over alle ting. Hans evige gode formål har, i kraft af Hans forud viden, altid været at løskøbe et folk til sig selv og genoprette sit faldne skaberværk til pris og ære for hans herlige nåde.

2. Åbenbaring

Gud har i sin nåde åbenbaret sin eksistens og magt gennem den orden, hvormed Han har skabt alt. Han har først og fremmest åbenbaret sig selv for de faldne mennesker i skikkelse af sin Søn. Ordet blev kød og tog bolig iblandt os. Desuden er Gud en talende Gud, som ved sin Ånd nådigt oplyser om sig selv gennem menneskelige ord: Vi tror på, at Gud har inspireret ordene, der er bevaret i Skriften, som er de 66 bøger i Det Gamle og Det Nye Testamente. Dette er både beskrivelsen af og midlet hvorigennem Han frelser verden. Disse skrifter udgør alene det talte og inspirerede Ord fra Gud, som er fuldstændig autoritativt og uden fejl i de oprindelige skrifter, er komplet i sin åbenbaring af hans vilje for frelse, tilstrækkeligt til alt hvad Gud ønsker at vi skal tro og gøre, og definitiv i dens autoritet over ethvert domæne af viden, som den taler til. Vi bekender, at både vores endelighed og vores syndighed udelukker muligheden af at kende Guds sandhed til bunds, og vi bekræfter, at når Gud oplyser os ved sin Ånd, kan vi kende Guds åbenbarede sandhed. Vi tror på Bibelen, som Guds instruktion i alt, hvad den lærer: Vi må adlyde den, som Guds befaling med alt hvad den kræver; og stole på den, som Guds løfter i alt hvad den lover. Når Guds folk hører, tror og handler efter ordet, bliver de udstyret, som Kristi disciple, til vidner om evangeliet.

3. Menneskehedens skabelse

Vi tror, at Gud skabte mennesket som mand og kvinde i sit billede. Adam og Eva tilhørte den skabte orden, som Gud erklærede for at være meget god, og de skulle tjene som Guds ambassadører, tage sig af, passe og herske over det skabte. De skulle bo i helligt og hengivent fællesskab med deres Skaber. Mænd og kvinder er skabt ligeværdige i Guds billede. De nyder samme adgang til Gud ved tro på Kristus Jesus, og er begge kaldet til mere end bare at leve i deres passive selvtilfredsstillelse. De er skabt til meningsfyldt engagement både privat og offentligt, i familien, kirken og samfundet. Adam og Eva blev skabt til at supplere hinanden som ét legeme. Derved etablerer de også det eneste normsættende mønster for seksuelle relationer mellem mænd og kvinder. Således fungerer ægteskabet i sidste ende også som et billede på foreningen mellem Kristus og hans kirke. Det var Guds vise plan, at mænd og kvinder ikke bare kan erstatte hinanden, men at de snarere skulle

supplere hinanden på gensidigt berigende måder. Gud beslutter, at de skal have forskellige roller, som afspejler det kærligheds forhold mellem Kristus og kirken. Manden udøver lederskab på en måde, der viser Kristi omsorgsfulde, opofrende kærlighed til konen, der underlægger sig sin mand på en måde, der viser den kærlighed kirken har til Herren. I tjenesten i kirken er både mænd og kvinder opfordret til at tjene Kristus, så de bliver udviklet til deres fulde potentiale i de mangfoldige tjenester, Guds folk har. Den karakteristiske lederrolle inden for kirken, som er givet til kvalificerede mænd, er funderet i skabelsen, faldet og forløsningen, og må ikke sidestilles med den fra den kulturelle udvikling.

4. Faldet

Vi tror, at Adam, formet i Guds billede, forvrængede billedet og mistede sin egen og hele hans afkoms oprindelige velsignelse ved at falde i synd på grund af Satans fristelse. Resultatet af dette er, at alle mennesker er fremmedgjorte overfor Gud, ødelagte i alle aspekter af deres væsen (f.eks fysisk, mentalt, i deres vilje, følelsesmæssigt, åndeligt) og endeligt og uigenkaldeligt fordømt til døden, hvis ikke det var for Guds nådige indgriben. Det største behov alle mennesker har, er at blive forsonet med Gud, under hvis retfærdige og hellige vrede, vi står. Det eneste håb for alle mennesker er ufortjent kærlighed fra den selv samme Gud, som alene kan redde os og forene os med sig selv.

5. Guds Plan

Vi tror, at Gud fra evighed af i sin nåde har bestemt at frelse en stor mangfoldighed af skyldige syndere fra alle stammer og tungemål, folk og nationer, og at han kendte dem forud og udvalgte dem til dette formål. Vi tror, at Gud retfærdiggør og helliggør dem, der af nåde tror på Jesus, og at han en dag vil herliggøre dem alle til pris for hans herlige nåde. I kærlighed beordrer og bønfaller Gud alle mennesker til at omvende sig og tro. Nu hvor han har vist dem, som han har udvalgt, sin frelsende kærlighed, har han også bestemt Kristus til at være deres forløser.

6. Evangeliet

Vi tror, at evangeliet er de gode nyheder om Jesus Kristus. Dette er Guds perfekte visdom. Dårskab for denne verden, selv om det er Guds kraft til dem, der bliver frelst. Denne gode nyhed er kristologisk, centreret om korset og opstandelsen: evangeliet bliver ikke forkyndt, hvis ikke Kristus bliver forkyndt. Den autentiske Kristus er ikke blevet forkyndt, hvis hans død og opstandelse ikke er central (budskabet er, ”at Kristus døde for vore synder. . . [Og] blev opvakt fra de døde”). Denne gode nyhed er bibelsk (hans død og opstandelse er efter Skrifterne), teologisk og frelsende (Kristus døde for vore synder for at forsoner os med Gud), historisk (hvis de frelsende begivenheder ikke sket, er vores tro værdiløs, og vi er stadig skyldige i vore synder og dermed de ynkeligste af alle), apostolisk (budskabet blev overdraget til og forkyndt af apostlene, der var vidner til disse frelsende begivenheder) og meget personlige (Der hvor evangeliet er modtaget, troet og fastholdt, bliver de enkelte personer frelst).

7. Kristi forløsning

Vi tror, at i kærlighed og i lydighed mod sin Fader, blev den evige Søn menneske: Ordet blev kød, helt Gud og helt menneske, én person i to naturer. Manden Jesus, Israels lovede Messias, blev undfanget mirakuløst af Helligånden og blev født af Jomfru Maria. Han adlød perfekt sin himmelske Fader, levede et liv uden synd, udførte mirakuløse tegn, blev korsfæstet under Pontius Pilatus, opstod legemligt fra de døde på den tredje dag og steg op til himlen. Som konge og talsmand sidder han ved Guds Faders højre hånd. Han udøver hele Guds suverænitæt i himlen og på jorden og er vores ypperstepræt og retfærdige advokat. Vi tror, at ved hans inkarnation, liv, død, opstandelse og himmelfart, fungerede Jesus Kristus som vores repræsentant og stedfortræder. Han gjorde det, så vi, i Ham, kunne blive Guds retfærdighed. På korset annullerede han synd og tilfredsstillede Guds vrede ved at tage den fulde straf for vore synder og forsonede alle dem, som tror, med Gud. Ved hans opstandelse blev Kristus Jesus retfærdiggjort af hans Fader. Han brød dødens magt og besejrede Satan, der engang havde magt over den og bragte evigt liv til hele sit folk. Ved sin opstandelse blev han for evigt ophøjet som Herre og har forberedt et sted, hvor vi skal være sammen med ham. Vi tror, at frelsen ikke findes i nogen anden, for der er ikke noget andet navn under himlen, som vi kan blive frelst ved. Fordi Gud valgte det ringe i denne verden, det foragtede, de ting der ikke er noget, for at gøre det, som er noget, værdiløst, for at mennesket ikke nogensinde kan prale foran Ham. Kristus Jesus er blevet visdom for os fra Gud, det vil sige, vores retfærdighed, hellighed og forløsning.

8. Retfærdiggørelse af syndere

Vi tror, at Kristus ved hans lydighed og død helt betalte gælden for alle dem, der er retfærdiggjorte. Ved hans offer bar han den straf, vi skulle have betalt for vore synder. Dette giver på vores vegne, et passende, ægte og fuldt tilfredsstillende offer overfor Guds retfærdighed. Ved hans perfekte lydighed tilfredsstillede han det retfærdige krav fra Gud på vores vegne, så hans perfekte lydighed har altså tilskrevet os accepten hos Gud, ved tro alene på Kristus alene. For så vidt som Kristus blev givet for os af Faderen, og hans lydighed og straf blev accepteret på vores vegne, har vi gratis og ikke på grund af noget i os selv denne retfærdighed udelukkende af nåde, og således bliver både den perfekte retfærdighed og Guds rige nåde herliggjort i retfærdiggørelsen af syndere. Vi tror, at en iver for personlig og synlig lydighed kommer ud af denne ufortjente retfærdiggørelse.

9. Helligåndens kraft

Vi tror, at frelsen, bevidnet i hele Skriften og sikret af Jesus Kristus, bliver udarbejdet af Helligånden i sit folk. Helligånden, sendt af Faderen og Sønnen, forherliger Herren Jesus Kristus og som den ”anden” Advokat er han sammen med og bor i de troende. Han overbeviser verden om synd, retfærdighed og dom. Ved hans kraftfulde og mystiske arbejde genopliver han åndeligt døde syndere. Han vækker dem til omvendelse og tro, og i ham bliver de døbt til et fællesskab med Herren

Jesus, så at de er retfærdiggjorte for Gud ved nåde alene, af tro alene, på Jesus Kristus alene. Ved Åndens kraft bliver de troende fornyet, helliggjort og de bliver adopteret ind i Guds familie. De har del i den guddommelige natur og modtager hans gaver suverænt fordelt af ham. Helligånden er selv pantet på den lovede arv, og han bor i, vejleder, instruere, udruster, fornyer og giver kraft til, de troende i denne tidsalder, så de kan ligne Kristus og tjene ham.

10. Guds rige

Vi tror, at de der er blevet frelst ved Guds nåde gennem fællesskab med Kristus, ved tro og Helligåndens genfødsel, kommer ind i Guds rige og glæder sig over den nye pagts velsignelser. De får syndernes forladelse, en indefrakommende forandring, der vækker et ønske om at herliggøre, stole på og adlyde Gud, og udsigten til en herlighed, der endnu ikke er afsløret. Gode gerninger udgør uundværlige beviser på Guds frelsende nåde. Når de troende skal leve som salt i en verden, der forgår og lyse i en verden, der er mørk, skal de ikke hverken trække sig ind i afsondrethed fra verden eller blive ligesom dem i denne verden. Vi skal snarere gøre godt mod mennesker omkring os, for at alle nationernes herlighed og ære skal løftes op til den levende Gud. I erkendelse af, at vi er hans skaberværk, og at vi er borgere i Guds rige, skal vi elske vores næste som os selv, gøre godt mod alle, især mod dem, der hører til Guds husstand. Guds rige, som allerede er til stede, men endnu ikke set fuldt ud, er alt det der sker, når Gud viser sin suverænitæt i verden på vej mod den endelige forløsning af alt det skabte. Guds rige er en invasiv magt, der plyndrer Satans mørke rige og regenerer og renoverer den enkelte, som er blevet reddet fra dette rige, gennem omvendelse og tro. Det er derfor uundgåeligt at der bliver etableret et nyt samfund af menneskers sammen under Gud.

11. Guds nye folk

Vi tror, at Guds nye pagts folk allerede er kommet til det himmelske Jerusalem. De er allerede med Kristus i det himmelske. Denne universelle kirke er tydelig i den lokale kirke, hvori Kristus er hovedet. Således at hver "lokal kirke" i virkeligheden er kirken, Guds bolig, den levende Guds forsamling, og sandhedens søjler og fundament. Kirken er Kristi legeme, hans øjsten, tegnet i hans hænder, og han har viet sig selv til den for evigt. Kirken skiller sig ud ved sit evangeliske budskab, dets hellige ritualer, dens disciplin, dens store mission, men frem for alt, dens kærlighed til Gud og dens medlemmers kærlighed til hinanden og verden. Men vigtigt at lægge mærke til, at dette evangelium, vi værdsætter, både har en personlig og en fællesskabs dimension, hvoraf ingen af delene må overses. Kristus Jesus er vor Fred, han har ikke kun stiftet fred med Gud, men også fred mellem fremmede folkeslag. Hans mål var i sig selv at skabe en ny menneskehed og dermed skabe fred, for i ét legeme at forene både Jøde og ikke-jøde med Gud gennem korset, hvorved han slog deres fjendskab ihjel. Kirken fungerer som et tegn på Guds fremtidige nye verden, når dens medlemmer lever i tjeneste for hinanden og for deres naboer, frem for i deres selvished. Kirken er det fysiske sted, hvor Guds ånd bor, og det fortsatte vidne for Gud i denne verden.

12. Dåb og Nadveren

Vi tror, at dåben og Herrens nadver er indstiftet af Herren Jesus selv. Førstnævnte er forbundet med indgang i den nye pagts samfund, sidstnævnte med fortsat pagtsfornyelse. Sammen er de samtidig Guds løfter til os, de er guddommeligt givne nådesmidler, vores offentlige løfter om overgivelse til den engang korsfæstede, og nu opstandne Kristus, og forventningen om hans tilbagevenden og fuldbyrdelse af alle ting.

13. Genoprettelsen af alle ting

Vi tror på den personlige, herlige og fysiske genkomst af vor Herre Jesus Kristus sammen med sine hellige engle, når han vil udøve sin rolle som den endelige dommer og hans rige vil blive fuldbyrdet. Vi tror på den fysiske opstandelse af både retfærdige og uretfærdige. De uretfærdige til dom og en evig bevidst straf i helvede, som vor Herre selv underviste i, og de retfærdige til en evig salighed i Hans, der sidder på troens, nærhed, og på Lammet i den nye himmel og på den nye jord, der hvor retfærdighed bor. Den dag vil kirken stå fejlfri foran Gud på grund af Kristi lydighed, lidelse og sejr. Al synd er betalt, og dens ødelæggende virkning for evigt bortskaffet. Gud vil være alt i alle, og hans folk vil være betaget af, hvor fantastisk hans uudsigelige hellighed er, og alt vil være til Pris for hans herlige nåde.